

Vítězné humorné práce v duchu Tajného deníčku

Adriana Molea

Upozornění: Práce jsou vymyšlené! Podobnost se skutečnými událostmi je čistě náhodná.

Můj deník - Filip Arnošt

Neděle, 5. ledna
PRVNÍ ŠÍŘENÍ Covidu-19

Večer naše celá rodina kouká na zprávy, kde mluví o tom novém viru, nikoho to moc nezajímá. Ale za chvíli říkají, že by se to mohlo rozšířit i sem. Máma už začíná šít roušky a táta něco blábolí. To se dalo čekat, panika!

Středa, 10. března
ZASE ŠKOLA

Dnes jsem šel jako vždy do školy. Otec doma leží v posteli, protože poté, co jsme přijeli z Rakouska, začal kašlat. Celý víkend jsem mu musel vařit čaj. To byla hrůza, třikrát jsem ten čaj vyлил, jednou dokonce na tátu. Ale ve škole se stalo něco nečekaného. Řekli nám, že vláda zrušila školu do odvolání. Všichni se začali radovat, až jsme rozbili vázu s vodou. Ale byli jsme šťastni.

Pondělí, 16. března
NÁKUP

Vláda zase má nějaká ta jejich opatření, tentokrát ale karanténu. Když to uslyšela máma, vzala roušku a už běží do obchodu. Já s bráchou jdeme samozřejmě s ní. V obchodě bylo narváno. Máma nakoupila, co se dalo, když vtom můj mladší bratr Tom zvrhl celý regál s mlékem, já se propadal hanbou a máma zuřila. Musela všechno zaplatit a nakonec ani nic nekoupila. Takže jsme se vraceli domů s prázdnýma rukama a máma i s prázdnou peněženkou.

Úterý, 17. března
A JÉJE

V posteli s kašlem už leží i máma i brácha, takže to už jsou tři lidi, tak to ten čaj budu vylévat o hodně víckrát. Aspoň nejsem nemocný já, ale to podle mě taky přijde.

Můj deník Filip Konvář

6.června 2019

Rodiče mě vzali na pouť, no já myslel, že se zblázním. To jsme pořád chodili po kolotočích a střídali plyšáky, ale taťka se překonal a vzal mě na jízdu minitraktůrkem. Byl jsem z toho celej pryč. Kdyby mě tak vzal táta do strašidelného domu, ale on se tam bojí. Zatím to spíš vypadá, že pojedou do „CVOKHOUSU“, .

8.září 2019

Začíná škola a s ní další průšvihy. S klukama občas zlobíme, ale vždycky to odnesu já. Paní učitelka říká, že jsem byl mozek celé akce. Tak to skončí pokaždé.

27.října 2019

Všem připadá listopad hezký; krásně zbarvené koruny stromů, krásné listy, ve škole děláme samé podzimní obrázky, ALE MNĚ NE! Hned jak začne tohle období, stane se ze mě otrok jako ve středověku. Doma máme PÁR stromů, dobře, TROCHU VÍC stromů. Pod všemi stromy mám shrabat listí. Když to dodělám, pocitově za deset hodin, připadám si jako po prodělání dvou infarktů, minimálně čtyřech zápalů plic a ochrnutí nejméně obou horních končetin.

24.prosince 2019

Konečně je tu Štědrý den. Kdo by nebyl natěšenej jako blecha? Každý rok chci zkusit na Štědrý den držet hladovku, ale každý rok se na to vykašlu. Nemám zapotřebí držet hladovku kvůli nějakému „Zlatému špekátému čunčovi.“ Beztak neexistuje. Mamka udělala konečně BRAMBOROVÝ SALÁT a vynesla verdikt: „Koho nachytám v ledničce, jak užírá salát, zazpívá nám u vánočního stromečku koledy.“ A TO FAKT NECHCEŠ! A co jsem dostal k Vánocům? Dárky, co jsem si přál tak v devíti letech. Doufám, že další Vánoce nebudou na prášky jako tyhle!

Můj deník Eliška Šampalíková

Koronavir k vzteku

Když nás domácí úkoly příliš neunaví, jdeme si vybit baterky na trampolínu, na které skáče jako smyslů zbavení, protože čtyřtýdenní karanténa není nic moc a doma už znám každé zrnko prachu osobně. Když mi mamka nařídí, abych prach utřela, dokonce si ho šetřím, abych měla příště co dělat.

Trampolína nás alespoň zabaví, a dokonce i uklidní, pokud neskočíme na pískací hračku našeho psa, který ji tam nechal z minulé hry. Hračce bych se vyhnula, kdyby mi rouška při skákání nevlítla do očí.

Pískot hračky psa probudil, ten vylít a udiveně koukal, co se děje. Přitom zakopl o kocoura, který začal utíkat a vrazil do kropáče. Kropáč se rozlil těsně před bráchou, ten po vodě uklouzl a ležel na zemi.

Naštěstí nebylo pod rouškou poznat, jestli brečí smíchy, nebo od bolesti a naraženého „překvapení“.

KORONĚ A ROUŠKÁM ZMAR!!!